

עפ"ג 27828/12/15 - יאיר יצחק סגל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן ומ' בר-עם

עפ"ג 27828-12-15 יאיר סגל נ' מדינת ישראל

המערער
יאיר יצחק סגל
ע"י ב"כ עו"ד א' להמן

נגד
המשיבה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

השופטת ר' פרידמן-פלדמן:

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט י' מינטקביץ') מיום 1.11.2015 בת"פ 8566-09-14, לפיו נדון המערער למאסר בפועל למשך אחד עשר חודשים, מאסר על תנאי למשך שישה חודשים וחילוט סך ₪ 4,400, לאחר שהורשע בעבירה של גידול סמים מסוכנים, בהחזקת כלים ובשש עבירות סחר בסמים מסוכנים.

העבירות בהן הורשע המערער:

1. המערער הורשע על פי הודאתו באישום אחד של גידול סמים והחזקת כלים ובשישה אישומים של סחר בסמים. על פי עובדות האישום הראשון, בתקופה שקדמה ליום 19.8.14 גידל המערער בדירה ברחוב יפו בירושלים 120 שתילי קנבוס, שמשקלם הכולל כ-690 גרם. לצורך הגידול החזיק המערער, מלבד השתילים, גם תאורה יעודית, מדי חום, חומרי דישון, ציוד השקיה ושבעה משקלים אלקטרוניים. על פי האישומים השני עד השביעי, בתקופה שבין יום 9.1.14 ל-14.7.14, מכר המערער שש פעמים סם מסוג קנבוס, לששה אנשים שונים. כמויות הסם אותן מכר המערער היו בין 2 ל-5 גרם, בעבור סכומים שבין 90 ל-120 ₪ לגרם.

תסקיר שירות המבחן:

2. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של המערער, ביום 16.7.2015. בתסקיר התייחסות למערער, שהינו רווק כבן 26 ובאותה עת שהה במעצר בית חלקי בבית הוריו; למשפחת המוצא של המערער ולנסיבות חייו; לעבודתו

ולהתנדבותו. כמו כן ישנה התייחסות למצבו הרפואי של המערער, בגינו קיבל ביום 1.3.2015 רישיון לשימוש בקנבוס רפואי. לגבי העבירות צוין כי המערער קיבל אחריות למעשיו והביע חרטה, כיום הוא מבין שעבר על החוק. לדברי המערער, השימוש בסם סייע לו על רקע מחלתו. כן צוין כי לדברי המערער, הוא מכר סמים לחברים, מתוך רצון "לעשות להם טובה" ולא כדי להרוויח מכר. קצינת המבחן התרשמה כי המערער נעדר דפוסי עבריינות, וכי מעצרו וההליכים המשפטיים חידדו את גבולות המותר והאסור והם מהווים גורם מרסן. כן ציינה כי לחשיפתו של המערער לאווירה בכלא, עלולות להיות השלכות קשות ופוגעניות בו בעתיד, ולפיכך המליצה להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל.

גזר דינו של בית-משפט קמא:

3. בגזר דינו קבע בית-משפט קמא מתחם עונש הולם נפרד לעבירה של גידול סמים ולעבירה של סחר בסמים.

4. לעניין גידול הסמים, ציין בית המשפט כי המערער גידל בביתו 120 שתילי קנבוס, ולשם כך רכש ציוד תאורה, דשנים, ציוד השקיה ועוד. בית המשפט קבע כי אמנם כמות הסם שנתפסה איננה גדולה, אך יש מידה של אקראיות ביחס לנתון זה, שכן כמות הסם משתנה תדירות, היא גדלה כאשר השתילים מתפתחים, וקטנה כאשר הסם נקטף. מספרם הגדול של השתילים והציוד הרב אותו רכש המערער, מלמדים על כך שאין מדובר בגידול חובבני.

בית המשפט התייחס לטענה לפיה גידול הסם קשור במצבו הרפואי של המערער, הסובל מאסטמה, וקבע כי לא יכול להיות קשר בין השניים, וכי מחלתו של המערער יכולה לבוא בחשבון בעניין החזקת סם לשימוש עצמי ולכל היותר לגבי גידול סם לצורך שימוש עצמי בלבד. במקרה זה הנאשם "גידל והחזיק כמות העולה עשרות מונים על הדרוש לו ואף מכר סמים לאחרים". לפיכך לא מצא בית המשפט קשר בין עישון קנבוס לצורך הקלה על בעיות הנשימה של המערער, לבין העבירות אותן עבר.

בית-משפט קמא הפנה לפסק הדין בתיק עפ"ג 39588-03-14, דגן נ' מדינת ישראל, שם אושר גזר דין של עשרה חודשי מאסר בפועל, בגין גידול קנבוס בנסיבות דומות, אם כי בהיקף גדול יותר:

"העבירה שמדובר בה היא עבירה קשה וחמורה. צודקת התביעה כאשר היא מפנה אותנו לעונש המקסימלי שהציב המחוקק לצידה. הנסיבות המתוארת בכתב האישום שבפנינו הודה, כאמור, המערער מציירות תמונה של גידול מקצועי תוך שימוש בעזרים רבים שמן הסתם גוררים גם השקעה כספית. אין מדובר בהרפתקה של מה בכך. נציין עוד כי בכתב האישום נאמר שמדובר במשך כחצי שנה שקדמה לתאריך תפיסת הסם. הסם היה מפוזר במקומות שונים בדירה. התמונה הכוללת היא כאמור של גידול מקצועי ולא חובבני. למעשה המערער אינו כופר בכך.

על רקע זה תובן אמירתנו, כי אפילו היינו מקבלים שהמערער סובל מבעיות רפואיות שונות וכי השתמש בשל כך בסמים, לא היה בכך לשנות את מסקנתנו. המערער איננו יכול לעשות דין לעצמו, להחזיק מעבדה לגידול סם ולגדל סמים בהיקף של קרוב ל- 3 קילו, כל זאת על דעת עצמו וכדי לשרת את מטרותיו. אם סבור המערער כי הוא זכאי להשתמש בסם בשל מחלותיו, יתכבד ויפנה להליך הקבוע בחוק בנושא זה ויקבל אישור לקניית הסם."

בסופו של דבר, קבע בית-משפט קמא כי מתחם העונש ההולם בעבירה של גידול סמים, נע בין מספר חודשי מאסר בפועל, לריצוי ממש, לבין שנה וחצי מאסר.

5. לגבי העבירות של סחר בסמים - בית-משפט קמא התייחס לשישה אישומים, לפיהם בתקופה של כחצי שנה מכר המערער לשישה אנשים שונים קנבוס בכמויות קטנות, 2-5 גרם, וקבע מתחם עונש אחד לכל האישומים.

בית המשפט התייחס לחומרת עבירות הסחר בסמים ולנזקים הנגרמים כתוצאה מהן, וציין כי חובתו של בית המשפט לתת ידו למאבק בנגע הסמים, בדרך של השתתפות עונשים מרתיעים.

בית המשפט התייחס לראיות שהוצגו לפניו, ודחה את טענת המערער לפיה הוא אינו "סוחר סמים שגרתי", כי מכר סמים רק לחברים וכי לא הרוויח מהסחר בסמים. בית המשפט קבע כי מדובר בסוחר סמים שגרתי ופעיל, אשר לדבריו מכר סמים לכ- 50 אנשים, וציין כי גם אילו קיבל את הטענה לפיה המערער מכר סמים במחיר עלות, אין בכך כדי לגרוע מחומרת מעשיו.

בית-משפט קמא הפנה לפסיקה גם בעניין זה - עפ"ג 22744-03-15, **פלג נ' מדינת ישראל**, שם נגזר על הנאשם מאסר בפועל למשך 18 חודשים:

"נתחיל באופיין של העבירות שמדובר בהן. כזכור טענתו המרכזית של המערער הינה כי לא מדובר בסחר במשמעותו הרגילה, המערער לא מכר לצרכני סמים אלא לחבריו ומכריו כשהמכירה היא מכירה "חברתית" והעומד מאחוריה ורצונו של המערער לזכות בהערכת חבריו ו"לעשות רווחים" במישור הנפשי. איננו מקבלים טיעון זה. נתחיל בכך כי מעובדות כתב האישום שבהן הודה המערער לא ברור לנו אם אכן מדובר בחבריו, בוודאי לא חבריו הקרובים... גם אם נצא מנקודת הנחה כי מדובר בחברים או מכרים, אין בכך כדי להפחית מחומרת ההתנהלות הפלילית דלעיל. המערער הפך את קניית הסם עבור אותם חברים או אותם לקוחות לקנייה זמינה, קלה, שאיננה צופנת עבורם כל רכיב של סיכון בהשגת הסם. "השירות" שסיפק המערער לאותם אנשים הוא שירות שבו צריך להילחם. אדרבא, מי שרוצה לרכוש סם יסתכן בהשגתו ושלא יהיה בכך כדי למנוע את המשך רכישת הסם על-ידו. בכך שהמערער הפך את רכישת הסם למעין עיסוק חברתי, נתן לגיטימציה לשימוש החוזר בו ולרכישות החוזרות, שהרי כאמור כל שנדרש מהרוכשים היה לשלוח מסרון, הא ותו לא. נראה לנו כי אם ברצוננו להילחם בנגע הסמים מוטלת על בית המשפט החובה להילחם גם בצורה זו של סחר בסם, לא פחות מאשר בסחר המקובל והמוכר שבו חושף עצמו הקונה לסכנה כאשר הוא מחפש את המוכר וקונה ממנו בנסיבות שבהן הוא עלול להיתפס. לפיכך, מדובר לשיטתנו בנסיבה מחמירה ולא בנסיבה מקלה."

לאור זאת קבע בית-משפט קמא כי מתחם העונש ההולם את מכלול עבירות הסחר בסמים, בהן הורשע המערער, הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין שמונה חודשים לבין שנתיים וחצי, וכן עונשים נלווים וחילוט רכוש.

6. לגבי קביעת העונש בתוך המתחם, התייחס בית המשפט לנסיבותיו האישיות של המערער, וציין כי המערער רווק, יליד 1988, ללא הרשעות קודמות. בית המשפט הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן ולראיות ההגנה לעונש,

לפיהם המערער עובד בתחום ההיטק, מתנדב מזה מספר שנים בעמותה המסייעת לבני נוער במצוקה, ותרומתו רבה - נתונים בעלי משמעות רבה לזכותו של המערער. עוד התייחס בית המשפט למחלת האסתמה ממנה סובל המערער, ולהמלצת שירות המבחן להימנע מהטלת עונש מאסר, ולכל היותר להסתפק במאסר לריצוי בעבודות שירות.

לחומרה ציין כי מהראיות ומתסקיר שירות המבחן עולה שברקע לביצוע העבירות עומדת תפיסת עולם של המערער בזכות השימוש בסמים, ופעילות שלו למען ביטול האיסור על השימוש בהם. צוין כי המערער אינו רשאי להתעלם מן האיסור שבחוק, גם אם לדעתו אינו ראוי.

בית המשפט התייחס בהרחבה גם לעדות המערער לעונש, וציין כי לא שמע מהמערער הבעת חרטה על מעשיו או הכרה בפסול שבהם, וכי התרשם שאין למערער תובנה לכך שעשה מעשים פסולים.

בית-משפט קמא קבע כי יש להחמיר עם המערער, על מנת להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות דומות בעתיד.

על פי קביעת בית-משפט קמא, אין במקרה זה עילה לחרוג ממתחם העונש ההולם, שכן המערער אינו מתאים להליך שיקומי או אינו מעוניין להשתתף בהליך כזה. מדובר במי שאינו רואה כל בעיה בצריכה בסמים, הוא משתמש בסמים וסוחר בהם בשל אמונה בתועלת שבהם, ואינו מעוניין כלל להפסיק לצרוך סמים.

בית-משפט קמא היה ער לכך שבעניינו של **אסף עידו** (ת"פ 8807-09-14) הפנה המותב שדן בעניינו את הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות, ציין כי בעניינו של עידו בית המשפט ראה לחרוג מן המתחם, בשל שיקולי שיקום, וכי לא מצא מקום לעשות כן בעניינו של המערער.

בהתחשב במכלול הנסיבות, מצא בית המשפט לנכון להטיל על המערער עונש מאסר הנמצא בצידם הנמוך של המתחמים אותם קבע, תוך חפיפה משמעותית בין העונשים.

לפיכך השית עליו עונש כמפורט לעיל.

7. בנוסף, ולאחר שקבע בית-משפט קמא כי מדובר "בסוחר סמים שגרתי ופעיל", הורה בית-משפט קמא על חילוט סך של 4,400 ₪ שנתפס בדירתו של המערער. נקבע כי לאור ההכרזה על המערער כסוחר סמים, ובהתחשב בחזקה לפיה כל הרכוש הושג מביצוע עבירות סמים, חזקה אשר לא נסתרה, יש מקום לחילוט הכסף המזומן.

טענות הצדדים בערעור:

8. בנימוקי הערעור טען ב"כ המערער, כי טעה בית-משפט קמא, בקביעתו לפיה המערער הרוויח ממכירת הסמים ולא מכר במחירי העלות, וטעה בכך שלא קיבל טענתו כי מכר סמים בנסיבות חברתיות בלבד. כן טען כי טעה בית-משפט קמא משלא קיבל טענת המערער לפיה היה זה הגידול הראשון בחייו. עוד נטען כי טעה בית-משפט קמא בקביעתו כי המערער הודה בכך שהרוויח מהסמים 4,500 ₪. ב"כ המערער מפנה לראיות שעמדו לטענתו לפני בית-משפט קמא, ובהן הודעותיו של המערער במשטרה, מסרונים ועוד. נטען כי המערער אינו "סוחר סמים" וכי לא גידל סמים לצורך מכירה ואף לא מכר סמים מהחומר שגידל, אלא מכר רק סם מגידול של אחר, **אסף עידו**, רק בכמויות

קטנות, רק לבוגרים ורק במחירי עלות.

המערער טוען עוד כי מתחם הענישה שקבע בית-משפט קמא, לעבירה של סחר בסמים, בין שמונה לבין שלושים חודשי מאסר, חורג מהפסיקה המקובלת וסוטה לחומרה ממתחמי ענישה הנקבעים דרך קבע בבית-משפט קמא. כן טען כי בנסיבות המכירה והגידול של המערער, לא היה מקום לקבוע מתחם "כה גבוה וקיצוני". נטען כי המתחם הנכון למספר מקרים של סחר בסמים, בנסיבות חמורות יותר, הוא מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד עונש מאסר בפועל. לעניין זה הפנה לפסק דינו של כב' הנשיא א' חן בת"פ 13424-08-13, 28763-01-15, שם נקבע כי מתחם העונש ההולם לסחר בסמים מסוג קנבוס, שלא בנסיבות חברתיות, הינו בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות.

עוד נטען כי טעה בית-משפט קמא משהתעלם מפסק הדין בעניינו של אסף עידו, אשר נדון בת"פ 8807-09-14 למאסר לריצוי בעבודות שירות. נטען כי השניים נעצרו יחד, וכי לעידו אין נסיבות רפואיות ואישיות חריגות, כי עידו מכר למערער את כל הקנבוס שהמערער מכר הלאה במכירה חד פעמית בסך ₪ 12,000 וכי אצלו נתפס קנבוס בעצמים בכמות כמעט פי שלוש.

(יצוין כי בעניינו של אסף עידו תלוי ועומד ערעור המדינה על קולת העונש, עפ"ג 49332-12-15, ר.פ.פ.)

לגבי ת"פ 5360-09-14, אליו הפנה בית-משפט קמא, טען כי מדובר בנאשם שלחובתו הרשעות קודמות ואשר עבר את העבירות בעת משפטו בגין תיק קודם.

נטען כי המערער שיתף פעולה עם כל גורמי הטיפול ופעל על מנת לקבל היתר כדין לצריכת קנבוס, וכי הדבר ממחיש את תהליך השיקום שעבר, ואשר מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

עוד נטען כי בית המשפט לא נתן משקל ממשי לחרטתו של המערער; למעצר בית ממושך, חלקו באיזוק אלקטרוני; ולהתנדבותו רבת השנים של המערער. בנוסף נטען, כי מאסר בפועל הינו עונש בלתי מידתי, לאור מצבו הרפואי של המערער. בין היתר נטען כי המערער משתמש בקנבוס רפואי לצורך בריאותו וכי לא יוכל לקבל טיפול זה בכלא. בעבר היה המערער בסכנת מוות ואושפז מספר פעמים.

נטען כי היה על בית המשפט לנכות מתקופת המאסר את תקופת האיזוק האלקטרוני, אף שזו הייתה לפני שנכנס לתוקף חוק הפיקוח האלקטרוני.

בנוסף נטען כנגד חילוט הכספים שנתפסו אצל המערער. לטענת ב"כ המערער, אין ראיות לפיהן הכסף שנתפס קשור בסמים.

ב"כ המערער הפנה לפסיקה מקילה וביקש לבטל את עונש המאסר בפועל שנגזר על המערער ולהמירו במאסר לריצוי בעבודות שירות, וכן לבטל את החילוט.

9. ב"כ המשיבה ציינה בתשובתה כי אין בערעור טענות לגבי מתחם העונש ההולם, אלא עולה טענה כי יש מקום לסטות מהמתחם. לדבריה, העונש כשלעצמו אינו חמור, שירות המבחן לא מצא שיקולי שיקום מיוחדים המצדיקים

סטייה ממתחם העונש ההולם, מדובר במערער שעשה דין לעצמו וצרך סמים שלא על פי רישיון, הוא גידל סמים בכמות ניכרת - 120 שתילים וסחר בסמים. כן ציינה כי לא מדובר בסחר שהוא במהותו "אספקה חברתית" אלא בסחר של ממש, כאשר המערער הודה כי מכר סמים ל- 50 לקוחות.

אשר לגזר הדין בעניינו של אסף עידו, ציינה כי בית המשפט שם חרג מהמתחם בשל שיקולי שיקום, שאינם קיימים בעניינו של המערער.

10. המערער עצמו הוסיף דברים (הקריא דברים הכתובים במסמך שסומן "א"). לדבריו, כל חייו סבל מאסמה קשה, היה מאושפז ארבע פעמים ונקלע לסכנת חיים. בשל מחלתו לא גויס לצבא, הוא טס לארה"ב, ושם הכיר את צמח הקנאבוס. מיד אחרי הפעם הראשונה חש בשינוי, הצליח לנשום בחופשיות, ללא רעידות. כשחזר לישראל הבין שאסמה איננה נמנית על המחלות המקנות זכאות לשימוש בקנבוס רפואי. כיום יש לו אישור לשימוש בקנבוס רפואי, מצב בריאותו "תקין ותחת שליטה". המערער הביע חרטה על הדרך בה בחר, וציין את הקושי בשנתיים האחרונות, במעצר, מעצר בית באיזוק אלקטרוני ולאחר מכן מעצר בית בתנאים מגבילים ללא איזוק. לדברי המערער, מאחר שאינו יכול לוותר על התרופה, מסיבות בריאותיות, השיקום אינו יכול להתבטא במניעת שימוש. השיקום מתרחש ביציאה לעבודה, תשלום מיסים ותרומה לחברה.

דין והכרעה:

11. לענין חילוט הכספים שנתפסו בביתו של המערער - סעיף 31(6) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973, קובע כי משנקבע כי הנידון הוא סוחר סמים, יחולט רכושו, אלא אם הוכיח הנידון כי האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים; או כי הרכוש הגיע לידי לפחות שמונה שנים לפני יום הגשת כתב האישום; או שהוכיח כי הרכוש אינו שלו.

המערער לא הוכיח דבר לענין זה, וממילא יש לראות את הכסף שנתפס ברשותו, כרכוש שהושג בעבירה של עסקת סמים. לפיכך לא נפל פגם בהחלטת בית-משפט קמא להורות על חילוט הכסף.

12. אשר לעונש שנגזר על המערער -

עבירות הסמים בהן הורשע, הן עבירות קשות וחמורות, אשר המחוקק קבע לצידן עונש מאסר של 20 שנה.

13. מעיון בפסיקה ניתן לראות עונשי מאסר בפועל בעבירות סמים, לרבות גידול סם, תוך הקלה כשמתקיים הליך שיקומי משמעותי. כך, למשל:

בת"פ 13424-08-13, **מדינת ישראל נ' חזן** (29.11.2015), בגין החזקת סם לשימוש עצמי ומכירת חשיש, נגזר על הנאשם שירות לתועלת הציבור; עפ"ג (ת"א) 39588-03-14, **דגן נ' מדינת ישראל** (6.10.2014), נגזר על המערער מאסר בפועל למשך 10 חודשים, בגין גידול סמים והחזקת סם לשימוש עצמי; עפ"ג (ת"א) 22744-03-13, **פלג נ' מדינת ישראל** (1.6.2015), הקל בית המשפט המחוזי בענשו של המערער (שנידון ל- 24 חודשי מאסר) והעמיד את

העונש על 18 חודשי מאסר בפועל, בגין החזקת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים וסחר בסמים; עפ"ג (ת"א) 24376-07-14, **עמר נ' מדינת ישראל** (24.3.2015) אושר עונש מאסר בפועל של 8 חודשים, שנגזר על המערער בגין גידול סמים; עפ"ג (ת"א) 42358-10-14, **גיא נ' מדינת ישראל** (18.2.2015), אושר עונש מאסר בפועל של 8 חודשים, שנגזר על המערער בגין גידול סמים; ת"פ (ראשל"צ) 38095-07

13- **מדינת ישראל נ' אדרי** (2.12.2014) נידון הנאשם למאסר בפועל של 12 חודשים, בגין גידול סמים והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית; ת"פ (ת"א) 27605-04-11, **מדינת ישראל נ' סבג** (13.2.2014), נידון הנאשם למאסר בפועל למשך 6 חודשים, בגין גידול סמים; ע"פ (נצרת) 1370/05, **שינגאמונג נ' מדינת ישראל** (28.2.2006) הופחתה תקופת המאסר בפועל שנגזרה על המערער, מ- 18 חודשים ל- 12 חודשים, בגין גידול סמים, החזקה ושימוש בסמים מסוכנים; ע"פ (ת"א) 17155-07-10, **מדינת ישראל נ' עמר נסים ואח'** (1.11.2010), נידון אחד הנאשמים למאסר למשך 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, והנאשם האחר נידון למאסר בפועל למשך 9 חודשים, בגין גידול סמים; עפ"ג (מרכז) 52810-07-10, **חזי עזריה נ' מדינת ישראל** (21.2.2010), נוכח שיקולי שיקום הופחת עונשו של המערער מ- 9 חודשי מאסר בפועל, למאסר לריצוי בעבודות שירות, לאחר שהורשע בעבירות של גידול סמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית; עפ"ג (מרכז) 27465-01-10, **מדינת ישראל נ' חוסני** (3.3.2010), בגין סחר בסם מסוכן והחזקת סם שלא לצריכה עצמית, נידון המערער למאסר בפועל למשך שמונה חודשים וחצי. בערעור הועמד עונשו על 6 חודשי מאסר בפועל; ת"פ (שלום ת"א) 23797-03-14, **מדינת ישראל נ' אביב** (1.12.2015), נידון המערער לשירות לתועלת הציבור בעבירה של גידול סמים, לאחר ששירות המבחן התרשם כי גידול הסם היה לצריכה עצמית ומשיקולי שיקום; ת"פ (שלום ת"א) 47226-11-11, **מדינת ישראל נ' רומן יסין** (27.5.2014), המערער נידון למאסר למשך 3 חודשים לריצוי בעבודות שירות, בעבירה של גידול סמים.

14. בעניינו, על פי עובדות כתב האישום בהן הודה המערער, גידל המערער 120 שתילי קנבוס וכן מכר סמים לשישה אנשים שונים.

בניגוד לטענת המערער, לפיה מכירת הסמים נעשתה על רקע חברתי, הוצגה הודעתו של המערער במשטרה (ת/1), שם אישר כי מכר סמים לאנשים רבים, ואף בדבריו במסגרת הטיעונים לעונש אישר כי מכר סמים ליותר מששה אנשים.

דהיינו, מדובר בסחר בסמים שלא על רקע חברתי, ובמקביל בגידול סמים.

המערער עצמו צרך סם מסוג קנבוס, בשל מצבו הרפואי.

אילו היה מדובר בשימוש עצמי בלבד, ולאור הרקע הרפואי לשימוש כזה, ובפרט בהתחשב בכך שבינתיים קיבל המערער רישיון לקבלת קנבוס רפואי, ניתן היה להתייחס למעשיו של המערער בסלחנות. אך לא כך הם פני הדברים כאשר מדובר במכירות למספר אנשים, ובגידול עשרות שתילי קנבוס.

בנסיבות אלה, בהתחשב באינטרסים המוגנים בעבירות סמים ובנסיבות ביצוע העבירות על ידי המערער - הכמות הגדולה של שתילי הקנבוס שגידל המערער והיקף הסחר בסמים בו עסק המערער, מתחמי הענישה שקבע בית-משפט קמא אינם מחמירים עם המערער כלל וכלל.

15. לגבי העונש בתוך מתחמי הענישה, בית-משפט קמא התחשב בכל הנסיבות הרלוונטיות, וגזר על המערער עונש

בצד הנמוך של מתחם הענישה.

16. השאלה העומדת לפנינו הינה האם שגה בית המשפט משסבר כי בנסיבות המקרה אין מקום לחרוג לקולא ממתחם הענישה.

המערער מפנה לגזר הדין שניתן בעניינו של **אסף עידו**, אשר אף הוא גידל סמים ומכר למערער סמים, ונדון למאסר בפועל למשך שישה חודשים, לריצוי בעבודות שירות, וטוען כי אין מקום להחמיר עמו מעבר למה שנגזר על עידו.

עיון בגזר דינו של אסף עידו מעלה כי נסיבותיו שונות מאלה של המערער. אמנם גם עידו גידל סמים בכמות גדולה ומכר סמים, אך בעניינו נקבע כי מכר סמים רק למערער, שהיה מטופל שלו ונזקק לסמים בשל מצבו הרפואי. לעומת זאת, המערער מכר סמים למספר אנשים, והינו סוחר סמים לכל דבר ועניין. עוד נקבע בעניינו של עידו כי יש מקום לחרוג ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום, מה שאין כן בעניינו.

כאמור, בעניינו של עידו תלוי ועומד ערעור המדינה על גזר הדין, אך תהא אשר תהא התוצאה בעניינו של עידו, אין בכך כדי להצדיק הקלה בעונשו של המערער ואין מקום לחריגה ממתחם הענישה בעניינו.

בסיכומי של דבר, על אף כל הנסיבות המקלות, ובהן היעדר עבר פלילי, הודיה, מעצר בית ממושך ועוד - לא נפלה טעות המצדיקה התערבות ערכאת הערעור בגזר דינו של בית-משפט קמא.

17. יחד עם זאת, לפני משורת הדין, ולאור מצבו הרפואי של המערער, מצאנו לנכון להקל מעט בעונשו, ולהעמידו על שמונה חודשי מאסר בפועל חלף המאסר בפועל למשך אחד עשר חודשים שנגזר עליו בבית-משפט קמא.

יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

על המערער להתייצב לתחילת ריצוי עונש המאסר ביום 25.10.16 בשעה 09:30 בבית המעצר ניצן שבמתחם כלא איילון.

המזכירות תמציא עותקים מפסק-הדין לבאי כוח הצדדים ולשירות המבחן.

ניתן היום, ה' אב תשע"ו, 9 אוגוסט 2016, בהיעדר הצדדים (על פי הסכמתם).

משה בר-עם, שופט

רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת

יורם נועם, סגן נשיא

